

قطب چهاردهم

حضرت شیخ صالح بربری

المُرشد الکامل و السّالک الواصل، جناب شیخ صالح بربری. نام شریفش سید رضی الدّین صالح است. وی اهل بربر مغرب است. بربر نام دو محل است: یکی در شرق که در خاک افغانستان نزدیک کابل واقع است، و دیگری در غرب که مملکتی قدیم و کشوری بزرگ در حدود مملکت سودان و مصر است و مردمش همه عرب نژاد هستند. جناب شیخ صالح از اهل بربر مغرب است. وی با بسیاری از مشایخ شامات و مصر صحبت داشته و از زهریک به قدر الحصّه استفاده روحی برده است تا بالاخره خدمت جناب شیخ کمال الدّین کوفی سر سپرده و خرّقه از دست وی پوشیده و اجازه ارشاد و دستگیری طالبان از آن جناب دریافت داشته، و جمع کثیری را به شاهراه هدایت دلالت فرموده است. از میان مرده و اصحاب، عنایت خاصّ با جناب شیخ عبدالله یافعی داشته و وی را زیر بال عنایت و تربیت خود گرفته، به کمال رسانید و خلافت و جانشینی خود و هدایت خلق را به وی واگذار نمود. جناب شیخ صالح به واسطه طول عمر با بسیاری از عرفاء و مشایخ هر دیار و هر طایفه صحبت داشته و همگی از فیوضات وجود شریف و میامن انفاس قدسیه وی بهره مند گردیده‌اند، و کراماتی از آن جناب مشاهده می‌نموده‌اند. وی در زمان اولجایتو خان مغول بین سالهای هفتصد و ده تا هفتصد و شانزده رحلت فرموده و امور سلسله و منصب ارشاد را به جناب شیخ عبدالله یافعی واگذار نموده است.

مشاهیر معاصرین آن جناب از مشایخ عظام و عرفا:

۱ - شیخ علاءالدوله سمنانی؛

۲ - شیخ زاهد گیلانی؛

۳ - شیخ عبدالله بن محمد الرازی؛

۴ - شیخ صفی الدّین اردبیلی.

از علماء و فقها:

۱ - علامه حسین بن یوسف بن مطهر حلّی شهیر به ابن مطهر؛

۲ - سید ابوالحسن علی بن عبدالله شاذلی؛

۳ - خواجه نصیرالدّین طوسی؛

۴ - ابوالخیر عبدالله بن عمر بن محمد بن علی بیضاوی مشهور به قاضی بیضاوی؛

۵ - قاضی شمس الدین ابوالعباس احمد بن محمد مشهور به ابن خلکان.

از سلاطین:

۱ - هلاکوخان مغول؛

۲ - ابقاء خان مغول؛

۳ - احمد خان بن هلاکو؛

۴ - ارغون خان؛

۵ - اولجایتو سلطان محمد خدابنده.

از شعراء و حکماء:

۱ - باباافضل کاشی؛

۲ - همام شاعر تبریزی.